

sigt, for at man kan undgå, at børn begår kriminalitet, end at sænke den kriminelle lavalder.

Der er brug for, at vi sikrer, at der er nogle gode tilbud og masser af ressourcer at sætte ind over for de sociale problemer, der er årsag til, at nogle børn kommer ud i kriminalitet. Der er også brug for, at vi sikrer, at der er nogle åbne tilbud til de børn, der desværre ikke har ordentlige forhold derhjemme. Der er brug for, at man kan gribe ind de steder, hvor det er så grelt, at børnene bliver nødt til at komme væk hjemmefra. Men også der, hvor det ikke er så grelt, men hvor børnene ikke er hjemme, er det vigtigt at sikre, at der så er nogle andre tilbud, så de ikke lever på gaden, sikre, at der er nogle åbne tilbud, hvor børnene kan komme, også uden at være medlem af en eller anden klub eller andet, sikre, at der er nogle voksne, de kan få tillid til, og som kan hjælpe og støtte dem og kan give dem en tro på, at de kan blive til noget andet end at blive kriminelle.

Alt for mange børn og unge tror, at det er den vej, de skal gå, og at de ikke kan blive andet, og der er rigtig meget brug for, at vi giver dem en tro på, at det faktisk er muligt at blive noget andet. Hvis vi i stedet tager dem ud med det samme, fra de er 12 år gamle, og stempler dem som kriminelle, er der alt for mange, der vil blive bekræftet i, at det er det, der er deres fremtid, og så fortsætter de med det, og en del af dem lærer jo så endnu mere, hvis de bliver sat sammen med andre kriminelle. Derfor er der brug for, at vi i stedet hjælper dem med at finde ud af, hvad de kan gøre for at få en tilværelse uden kriminalitet. Hvad er det, de kan? Hvad er det, de har af muligheder for at få en uddannelse og senere et arbejde? Det er den vej, der er behov for at gå, ikke at vi begynder at putte flere ind i straffesystemet.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt, der har meldt sig med en kort bemærkning. Hr. Søren Krarup, værsgo.

Kl. 17:53

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lige stille fru Line Barfod et enkelt principielt spørgsmål. Hun talte om, at det gjaldt om, at man skulle præsentere de unge for ansvaret. Det synes jeg er fuldstændig rigtigt, det hele er et spørgsmål om ansvar. Vil hun ikke give mig ret i, at forudsætningen for ansvar er, at der er stillet en fordring, som man skal svare an, og det vil sige, at man skal adlyde den lov, som straffer

en, hvis man overtræder den, mens det, der tales om, nemlig ubehandlede traumer, det sociale system og forskningen, der skal hjælpe til at forhindre, at de unge mennesker bliver kriminelle, omvendt ophæver ansvaret, fordi det ikke har den fordring, som netop ligger i, at de er draget til ansvar og bliver straffet, hvis de overtræder loven?

Kl. 17:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:54

Line Barfod (EL):

Jeg talte absolut ikke om, at forskningen skulle stille nogle til ansvar, det mener jeg ikke er forskningens opgave. Men vi har ganske meget forskning, der viser os, at det er rigtig vigtigt, at man har muligheden for at stille nogen til ansvar.

Det, jeg mener man skal gøre for at stille børn og unge til ansvar, er det, som man gør på en række skoler med konfliktmægling, hvor man lærer børnene, helt fra de er små og starter i skolen, at de skal tage ansvar for deres handlinger. Der lærer børnene rent faktisk, at hvis de har slået eller møbbet nogle andre, har de et ansvar for at være med til at rette op på det, lærer, at de har et ansvar for, at der er en anden, der er blevet ked af det, at der er en anden, der er blevet slået og er bange for at komme i skolegården, eller hvad konsekvenserne nu kan være. Det mener jeg er rigtig vigtigt at man lærer at man har et ansvar for, altså at det ikke er uden konsekvenser, når man foretager den slags handlinger, ligesom man har ansvaret, hvis man stjæler fra nogen; det skal man stilles til ansvar for og forstå betyder noget for nogle andre. Og derfor skal man lade være med det.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Søren Krarup.

Kl. 17:55

Søren Krarup (DF):

Jeg ved ikke, om jeg overhovedet har mulighed for at blive forstået. Men jeg vil sige, at ordet ansvar har to dele, an og svar. Det vil sige, at man skal svare an, man skal svare på eller til en fordring, der lyder til en. Men når det i stedet bliver til en behandlingsopgave, hvor man skal lære at optræde sådan, at der ikke nogen, der bliver ked af det, og man skal have den bestemte personlighed, som betyder, at man ikke overtræder nogen lov, så er det jo ikke ansvar. Så har man